

- az említett határozat nem tiltotta meg (vagy engedélyezte) az Egyesült Királyság nemzeti kiosztási terve 3. cikkének (7) és (8) bekezdésében és C. mellékletének 28. és 30. pontjában megfogalmazott kiosztási módszert, amennyiben az utóbbi módszer úgy kezel egy cementgyárat mint ami abban az évben kezdte meg működését, amikor üzembe helyezték, és ezt az évet úgy kezeli, mint az ilyen gyár első működési évét, továbbá a kibocsátási egységeket a 2000-2003. bázisidőszak átlagos kibocsátása alapján számítja ki, kizárva ebből azt az évet, amikor legalacsonyabb volt a kibocsátás, függetlenül a kérdéses gyár tényleges működési időszakától;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot az alperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A szóban forgó keresetet az EK 230. cikk alapján nyújtották be az Egyesült Királyság által a 2003/87/EK irányelvnek ⁽²⁾ megfelelően bejelentett, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeire vonatkozó nemzeti kiosztási tervről szóló 2006. november 29-i bizottsági határozat lényeges részének megsemmisítése iránt.

A megsemmisítés felperes által előterjesztett indokai elsősorban arra vonatkoznak, hogy a Bizottság állítólag nem tiltotta meg (vagy engedélyezte) a kevesebb kibocsátási egység kiosztását a felperes rugbi gyárának, ami a felperes szerint:

- jogellenes hátrányos megkülönböztés e gyár vonatkozásában, mivel az egységek kiosztása során nem veszi megfelelően figyelembe az utóbbi gyár üzembe helyezése időszakát, és azt olyan időszakra alapozza, amelynek nem tipikus jellegét az Egyesült Királyság hatóságai elismerték;
- korlátozza a felperes anyavállalatának, a Cemex Españának a letelepedési jogát, mivel állítólag megakadályozza, vagy kevésbé vonzóvá teszi egy alapvető szabadság utóbbi általi gyakorlását, és nem igazolható közérdeklő kényszerítő követelményekkel; és
- figyelembe véve emellett az ezzel együtt járó túlzott mértékű kiosztást a felperes versenytársainak javára az EK 87. és EK 88. cikkel ellentétes állami támogatásnak minősül.

⁽²⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

2007. február 1-jén benyújtott kereset – US Steel Košice kontra Bizottság

(T-22/07. sz. ügy)

(2007/C 56/71)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: US Steel Košice s.r.o. (Kassa, Szlovák Köztársaság) (képviselők: E. Vermulst, S. Van Cutsem, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bulgáriára és Romániára alkalmazandó maximális eladások mértékéről szóló 2006. november 22-i D/59829. sz. bizottsági határozatot; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a felperes a 2006. november 22-i D/59829 sz. bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amellyel kiterjesztették a Csatlakozási Okmány XIV. melléklete 4. címe 2. (a) (i) pontjában meghatározott eladások maximális mértékének alkalmazását Bulgáriára és Romániára. A megtámadott határozat úgy rendelkezett, hogy a 2007-re és a következő évekre vonatkozó eladások maximális mértékét újra kell számítani, a Romániára és Bulgáriára 2001-ben irányadó eladási adatok alapján. E célból kötelezte a Szlovák Köztársaságot, hogy adja meg a felperes 2001-re vonatkozó adatait ezen országok tekintetében.

A felperes adókedvezmény formájában nyújtott állami támogatás kedvezményezettje az állami támogatások területén érvényes átmeneti rendelkezések alapján amelyek szerint a Szlovák Köztársaság az acéliparban működő egyetlen kedvezményezett számára biztosíthat támogatást.

Keresete alátámasztására a felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozat jogellenes, amennyiben a közösségi jog szerint engedélyezett támogatásból való részesüléshez a felperes kereskedelmi politikájának és eladásai maximális mértékének módosítását követeli meg bizonyos acélipari termékek bulgáriai és romániai vevőknek történő eladása során.

A felperes előadja, hogy a megtámadott határozat kiegészítő feltételt állapít meg, amely nem létezett a Csatlakozási Okmány hatályba lépésének idején és így ellentétes a Csatlakozási Okmány szövegével, szellemével valamint általános rendszerével. A felperes szerint a Csatlakozási Okmány XIV. melléklete 4. címe 2. (a) (i) pontjában meghatározott „kibővített EU” fogalom nem foglalja magába Romániát és Bulgáriát.

Ezt meghaladóan a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatot azért kell megsemmisíteni, mert a Bizottság a hatáskörébe nem tartozó területen járt el, megsértette a felperes jogos bizalmát és nem vette figyelembe az arányosság elvét.